

Izrek

1. Tarifno podštevilko 0207 12 90 v Prilogi I k Uredbi Komisije (EGS) št. 3846/87 z dne 17. decembra 1987 o vzpostavitvi nomenklature kmetijskih proizvodov za izvozna nadomestila, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2091/2005 z dne 15. decembra 2005 o objavi nomenklature kmetijskih proizvodov za izvozna nadomestila za leto 2006, je treba razlagati tako, da mora biti perutninski klavni trup iz te tarifne podštevke popolnoma očiščen, kar pomeni, da je z vidika njegove tarifne uvrstitve negativno, če se na primer klavnega trupa po opravljenem strojnem postopku odstranjevanja še drži del črevesja ali sapnika.
2. Oznako proizvoda 0207 12 90 9990 v Prilogi I k Uredbi št. 3846/87, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2765/99 z dne 16. decembra 1999, je treba razlagati tako, da pojem „neenakomerna sestava“ pomeni, da se klavnemu trupu lahko dodajo skupaj do štirje kosi tam naštete drobovine, ali posamezno ali večkrat.
3. Tarifno podštevilko 0207 12 10 v Prilogi I k Uredbi št. 3846/87, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2765/1999, je treba razlagati tako, da perutninski klavni trup, v katerem je eden od kosov drobovine, navedene v tej tarifni podštevki, in sicer vrat, srce, jetra in želodček, prisoten večkrat, ne spada pod to tarifno podštevilko.
4. Tarifno podštevilko 0207 12 10 v Prilogi I k Uredbi št. 3846/87, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2765/1999, je treba razlagati tako, da so zaradi uvrstitve za odobritev izvoznih nadomestil perutninski klavni trupi, ki jim po strojnem postopku skubljenja ostanejo še nekatera majhna prava peresa, peresa, konci peres in puh, zajeti v tej tarifni podštevki, če so ti ostanki peres ali puha združljivi z značilnostmi piščancev, pripravljenih za peko, in so primerne tržne kakovosti.
5. Oznako proizvoda 0207 12 90 9990 v Prilogi I k Uredbi št. 3846/87, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2765/1999, je treba razlagati tako, da perutninski klavni trup, v kateremu se vratu še drži sapnik, ne spada pod to oznako proizvoda.
6. Pri carinskem preverjanju tega, ali izvozno blago ustreza tarifni številki blaga, navedeni v izvozni deklaraciji, rezultati delnega pregleda deklariranega blaga v skladu s členom 70(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti veljajo za vse blago v tej deklaraciji. Ni mogoče priznati določenega števila enot z napako, kar bi omogočalo, da tako odstopanje ne bi negativno vplivalo na nadomestilo.

(¹) UL C 209, 31.7.2010.
UL C 274, 9.10.2010.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 17. novembra 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Okresní soud v Chebu – Češka republika) – Hypoteční banka, a.s. proti Udu Miku Lindnerju

(Zadeva C-327/10) (¹)

(„Pristojnost in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah — Pogodba o hipotekarnem posojilu, ki jo sklene potrošnik z državljanstvom države članice pri banki s sedežem v drugi državi članici — Zakonodajna države članice, na podlagi katere je mogoče zoper potrošnika vložiti tožbo pred sodiščem te države, če njegovo prebivališče ni znano“)

(2012/C 25/19)

Jezik postopka: češčina

Predložitev sodišče

Okresní soud v Chebu

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hypoteční banka, a.s.

Tožena stranka: Udo Mike Lindner

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Okresní soud v Chebu – Razlaga člena 81 PDEU, členov 16(2), 17(3) in 24 Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42) ter člena 6(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288) – Pristojnost v zvezi s pogodbo o hipotekarnem posojilu, ki jo je sklenil potrošnik, ki ima državljanstvo države članice, pri banki s sedežem v drugi državi članici – Zakonodajna države članice, ki omogoča, da se proti potrošniku vloži tožba pri sodišču te države, če njegovo stalno prebivališče ni znano.

Izrek

1. Uredbo Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da uporaba pravil o pristojnosti, ki jih ta uvaja, predpostavlja, da lahko položaj, kot je ta v sporu o glavni stvari, ki je predložen v odločanje sodišču države članice, sproži vprašanja v zvezi z določitvijo mednarodne pristojnosti tega sodišča. Tak položaj se pojavi v zadevi, kot je ta v postopku v glavni stvari, v kateri mora sodišče države članice odločiti o tožbi zoper državljana druge države članice, čigar prebivališče temu sodišču ni znano.

2. Uredbo št. 44/2001 je treba razlagati tako, da

— v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, v katerem se potrošnik, ki je stranka pogodbe o dolgoročnem nepremičninskem posojilu, v kateri je določena obveznost obvestiti sopolgodbenika o vseh spremembah naslova, odpove svojemu stalnemu prebivališču pred vložitvijo tožbe zoper njega zaradi kršitve njegovih pogodbenih obveznosti, so sodišča države članice, na ozemlju katere je zadnje znano stalno prebivališče potrošnika, na podlagi člena 16(2) Uredbe št. 44/2001 pristojna za odločanje o navedeni tožbi, če na podlagi člena 59 te uredbe ne morejo ugotoviti dejanskega stalnega prebivališča tožene stranke in ne razpolagajo niti z dokazi, ki bi jim omogočili, da ugotovijo, da ima ta dejansko stalno prebivališče zunaj ozemlja Unije;

— ta uredba ne nasprotuje uporabi določbe nacionalnega procesnega prava države članice, ki zaradi izogibanja položaju, v katerem se odkloni sodno varstvo, omogoča izvedbo postopka zoper osebo, katere stalno prebivališče ni znano, in ob njeni odsotnosti, če se sodišče, ki mu je spor predložen v odločanje, pred odločitvijo o tem prepriča, da so bile opravljene vse poizvedbe, pri katerih se zahtevata skrbnost in dobra vera, da bi našli toženo stranko.

(¹) UL C 246, 11.9.2010.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 10. novembra 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākās tiesas Senāts – Latvija) – Norma-A SIA, Dekom SIA proti Latgales plānošanas reģions, pravnemu nasledniku Ludzas novada dome

(Zadeva C-348/10) (¹)

(Javna naročila — Direktiva 2004/17/ES — Člen 1(3)(b) — Direktiva 92/13/EGS — Člen 2d(1)(b) — Pojem „koncesija za storitve“ — Opravljanje storitev javnega avtobusnega prevoza — Pravica izkoriščati storitev in plačilo zneska iz naslova nadomestila izgub prevozniku — Na podlagi nacionalne zakonodaje in pogodbe omejeno tveganje, povezano z izkoriščanjem — Revizijski postopki glede oddaje naročila — Neposredna uporaba člena 2d(1)(b) Direktive 92/13/EGS za pogodbe, sklenjene pred rokom za prenos Direktive 2007/66/ES)

(2012/C 25/20)

Jezik postopka: latvijsčina

Predložitevno sodišče

Augstākās tiesas Senāts

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Norma-A SIA, Dekom SIA

Tožena stranka: Latgales plānošanas reģions, pravni naslednik Ludzas novada dome

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Augstākās tiesas Senāts – Razlaga člena 1(3)(b) Direktive 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštних storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 19) in člena 2d(1)(b) Direktive Sveta 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 315), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi direktiv Sveta 89/665/EGS in 92/13/EGS glede izboljšanja učinkovitosti revizijskih postopkov oddaje javnih naročil (UL L 335, str. 31) – Pojem koncesije za storitve – Pogodba o opravljanju storitev javnega avtobusnega prevoza, v kateri je kot protivrednost določena pravica izkoriščati storitev, naročnik pa prevozniku plača nadomestilo izgub, povezanih s tem izkoriščanjem, pri čemer je tveganje, povezano z izkoriščanjem teh storitev, omejeno na podlagi nacionalne zakonodaje in navedene pogodbe – Revizijski postopki glede oddaje naročila – Tožba za razglasitev ničnosti koncesijske pogodbe – Neposredna uporaba člena 2d(1)(b) Direktive 92/13/EGS za pogodbe, sklenjene pred rokom za prenos Direktive 2007/66/ES, v Latviji

Izrek

1. Direktivo 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov v vodnem, energetskem in transportnem sektorju ter sektorju poštних storitev je treba razlagati tako, da se za „naročilo storitev“ v smislu člena 1(2)(d) te direktive šteje pogodba, s katero pogodbenik na podlagi pravil javnega prava in pogodbenih določil, ki urejajo opravljanje teh storitev, ne prevzema znatnega dela tveganja, ki mu je izpostavljen naročnik. Nacionalno sodišče mora ob upoštevanju vseh značilnosti posla iz postopka v glavni stvari presoditi, ali je treba navedeni posel opredeliti za koncesijo za storitve ali za javno naročilo storitev.

2. Člen 2d(1)(b) Direktive Sveta 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju, kakor je